

Veiligheidspact tegen discriminatie: Eenheid in verscheidenheid

Tegen de achtergrond van conflicten en gewelddadigheden in het Midden-Oosten, ontstonden deze zomer forse spanningen in Nederland. Vooral op sociale media en bij demonstraties liepen de gemoederen hoog op. De Gaza-oorlog bleek regelmatig een vrijbrief voor onversneden jodenhaat. Onthoofdingen en ander geweld dat door IS via video's wereldkundig werd gemaakt, leidde tot verdere toename van moslimhaat. Beide vormen van haat zijn voor de initiatiefnemers van het Veiligheidspact tegen discriminatie volstrekt verwerpelijk.

In het Veiligheidspact tegen discriminatie, dat in 2012 werd gelanceerd in de Westerkerk, nemen joodse, christelijke, islamitische en seculiere partijen en personen stelling tegen discriminatie van moslims, joden, LHBT-ers en andere minderheidsgroepen. Centrale uitgangspunt van het Pact is dat verschillen in levenswijze en verschillen van mening - hoe fundamenteel ook - over allerlei zaken (seksualiteit, Midden-Oosten, islam) inzet kunnen zijn van dialoog of debat in een pluriforme samenleving, maar nooit een motief mogen zijn om elkaar te discrimineren, laat staan om over te gaan tot verbaal of fysiek geweld. Daarbij gaat het zowel om geweld tegen personen als om het vernielen of molesteren van gebouwen, zoals moskeeën, synagogen en woonhuizen, of andere bezittingen. Die bedreigingen kunnen komen vanuit de samenleving, maar ook door minderheidsgroepen ten opzichte van elkaar.

Die grens is de afgelopen periode met voeten getreden. Wij maken ons daar grote zorgen over, vooral omdat het leidt tot toenemende gevoelens van onveiligheid bij joden, moslims en LHBT-ers in Nederland. Het roepen van 'Fuck de Talmoed', 'zionistenhonden' en het ontkennen van het bestaansrecht van Israël (de ondertekenaars staan achter de tweestatenoplossing); het bespugen van meisjes met hoofddoek, jongens met keppels en hand-in-hand lopende mannen; het plegen van aanslagen op religieuze instituties of de dreiging daarvan; het politieke pleidooi voor minder Marokkanen, sluiten van moskeeën en verbranden van de Koran: het is slechts een fragmentarische schets die laat zien hoe onveilig, intolerant en discriminerend het klimaat richting minderheden én tussen minderheden in onze samenleving momenteel is.

Er heerst nog altijd veel onderlinge onbekendheid, onbegrip en zelfs vijandschap en haat in de samenleving. Die gevoelens worden sterk gevoed door beelden van conflicthaarden en commentaren uit regio's waarmee inwoners van Nederland zich verbonden voelen. De partijen van het Pact werken samen aan activiteiten die deze negatieve spiraal doorbreken.

Het Pact roept op actief stelling te nemen tegen alle vormen van joden-, moslim-, rassen-, en homohaat. Wij pleiten voor een samenleving die niet alleen in woord maar ook in daad handelt naar Artikel 1 van onze Grondwet en daarmee uitsluiting, discriminatie en verbaal en fysiek geweld nu en in de toekomst op alle mogelijke manieren blijft bestrijden. De verschrikkelijke terreuraanslagen in Parijs onderstrepen alleen maar het belang daarvan. Het Pact roept ook op om elkaar bescherming te bieden ondanks de verschillen die er zijn en staat voor eenheid in verscheidenheid.

Harry Polak, Chantal Suissa, Hanneke Gelderblom en Rachel Reedijk (Liberaal Joodse Gemeente), Joke Jongejan (Protestantse Diaconie Amsterdam), Mohamed Echarroui en Marzouk Aulad Abdellah (moskee Al Kabir), Mustapha Slaby (Al Maarif), Tijnno Venema en Roemer van Oordt (Ibno Khaldoun).